

PROSTOR

zprávy
reportáže
národy
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

4. číslo (prosinec 1999) / 2.ročník

cena: 2,- Kč

HOARŮV ZÁKON VELKÝCH PROBLÉMŮ

Uvnitř každého velkého problému je malý problém, který usiluje aby se dostal ven.

(Murphy)

Na 17. listopad se zapomíná

Aniž bych chtěl jakkoliv bagatelizovat smysl setkání se zástupci Občanského sdružení ADRA, jež se 17. listopadu konalo na našem gymnáziu, přece jen se domnívám, že v den, kdy jsme si připomínali šedesáté výročí dramatických událostí listopadu roku 1939 a s nimi spojenou smrt Jana Opletala a desáté výročí sametové revoluce, den a období, kdy zprvu převážně mladí lidé v nevídané svornosti zaplnili ulice, kdy se i středoškoláci po celé zemi rozhodli podpořit studentské hnutí, v tento opravdu velký den měla být zorganizována akce remiscenční: vhodnou formou mělo být vzpomenuť zejména událostí před deseti lety; setkání s ADROU se jistě mohlo uskutečnit někdy jindy. Bude mi možná namítnuto, že solidarita, prolomení pout vlastní lhostejnosti, odvaha, altruismus, pevná vůle, tedy hodnoty, o nichž se zde přímo či nepřímo hovořilo, s Listopadem souvisejí. To je pravda. Patřím však ke generaci, jež si z r. 1989 pamatuje houbu, prostě proto, že jsme byli příliš malí a měli jsme většinou jiné, relativně stejné velké starosti. Víme toho, či

alespoň mnozí z nás, o chladném Listopadu velmi málo. Nacházíme v paměti nanejvýš jakýsi pel-mel útržkovitých vzpomínek, jež i tak mohou být velmi sugestivní, poněvadž něco takového muselo nutně „poznamenat“ každého, kdo tou dobou procházel. Víme toho však skutečně nemnoho o tomto pro většinu pamětníků nejkrásnějším období jejich života, období (nikoli pouze jediném měsíci!) s tak fantastickou a fascinující atmosférou sounáležitosti, víry a naděje, která člověka dojíká i prostřednictvím televizní obrazovky, novinových článků, songů či vyprávění. A přitom je přece náš život - či alespoň jeho podstatná část - určována právě tímto rokem. Je zapotřebí připomínat, co se v Listopadu odehrálo, k čemu došlo (stejně jako je třeba připomínat našemu pokolení to, co se dělo před Listopadem, k čemuž sotva stačí hodiny dějepisu!). Považuji za nezbytné, aby se připomínalo to, co způsobilo, že svět kolem nás je takový jaký je, že to není samozřejmé, že bychom si toho přece měli vážit...

Milan Orálek

Čepice - ano, či ne?

Lidi, jedna věc je jistá. Zima je nenávratně tady. (Nejspíš.) Podle čeho jsem to poznal? Řeknu vám to. A rád. Řeknu vám to, protože se to týká vás všech.

Poznal jsem to podle mé staronové bundy. Poznal jsem to i podle mých robustních bot, dokonce podle čepice, v které mne nepoznala jedna kamarádka. A když jsem ji pozdravil, zareagovala na mé ahoj slovy: „Jé, ty v té čepici vypadáš srandovně!“ No řekněte, nepepla by vás klepka?

Člověk si tak vykračuje po ulici do školy, těší se na kamarády a (hlavně) kamarádky, říká si, jak není teplo a najednou mu někdo řekne: „Vypadáš srandovně.“ A víte, co je na tom nejhorší? Že člověk najednou neví, co dělat. Měl bych si tu čepici snad sundat? Měl bych se zasmát? Nebo bych měl říct, že ta čelenka, kterou dotyčná osoba nosí, taky nevypadá zrovna na to, že by měla plnit nějakou vážnější úlohu?

Byl jsem opravdu na pokraji zhroucení. Má čepice se třásla a... Když tak nad tím přemýšlím, tak nevím, jestli se třásla strachem nebo vzrušením. (Osobně bych byl pro to druhé.) Na druhou stranu je pravda, že než jsem stačil něco kloudného udělat, byl jsem donucen okolnostmi tuto čepici si sundat. Kamarádka totiž řekla ahoj a já byl v teplé šatně školy.

„Sakra. Zase jeden nepovedený rozhovor,“ řekl jsem si. Ale co. Den ještě nekončí, a trapasů může přijít ještě hodně. S nadějí jsem se vydal vstříc novým dobrodružstvím. Vykročil jsem z šatny a potkal jsem další kamarádky.

V tomto čísle:

otázky pro Mgr. Ivo Kaletu

vědomosti

rok 1999 a 2000

Jaký je Petr Šabach?

názory, povídky

sportovní výsledky

Ahoj - zaznělo z obou stran a pak jsem slyšel jejich smích. Co je? Pro jistotu jsem se rukou dotkl hlavy. Ne, čepice tam nebyla. Oddychl jsem si. A potom jsem si začal nadávat. Čepici jsem si mohl sundat, ale vlasy? Vlasy jsem měl totiž slehlé, jako kdybych přišel z deště. No, projel jsem si své kadeře rukou, trošku jsem si je snažil vyrovnat, ale zjevně se mi to nepodařilo. Další kamarádky v záchvatu smíchu neřekly ani to obyčejné „Ahoj“.

Tak to je moc. Nejprve vypadám srandovně, potom jako zmoklá slepice a nakonec jako nadřazený kohout. Nevíte co s tím? Já ne. A snažil jsem se na to přijít už mnohokrát. Bohužel, nepomohl ani Wash And Go, ani Head And Shoulders a ani Wella.

...

Už jsem se rozhodl. Budu chodit bez čepice. (Mimochodem, nebudu mít uši červené jako rak?)

Pepa Mauglí

DYSTRAKŮV ZÁKON:

Každý člověk je v očích někoho druhého cvok.

(Murphy)

Dáváme prostor všemu a všem (bez cenzury)

1900 nebo 2000

Blíží se čas, kdy mnoho lidí bude slavit příchod nového tisíciletí. Blíží se čas, kdy se bude vítat první rok nového tisíciletí. Přitom nové milénium začne až rokem 2001. Jeden můj kamarád řekl, že by se lidé měli spíše rozloučit s posledním rokem začínajícím na jedničku. Že by se lidé měli přivítat s posledním rokem tohoto století, tisíciletí... A má pravdu.

Chtěl bych proto připomenout jednu věc. Chtěl bych vzpomenout toto tisíciletí z hlediska numerologie. Měli bychom všichni vědět, v čem se neslo těchto tisíc let. Byly to roky, které začínaly číslem jedna. Co bychom se o tomto čísle mohli dozvědět v moudrých knihách?

Číslo jedna je přiřazeno SLOVNÍ VYJADŘOVÁNÍ. A záleží již jen na nás, jestli usoudíme, že jsme se (jako lidstvo) dokázali vyjádřit - ať už v kladném či záporném smyslu. Je to sporné. Poslední tisíciletí bylo jistě věkem mnoha převratných vynálezů a objevů. A to nemluvím o posledním století. Vezměme si jen pár málo příkladů: vynález knihtisku, objevení Ameriky, křížácké výpravy, vraždění, znovuobjevení zapomenuté krásy Antiky a Starého Řecka, v poslední době znovuzrození dávno zapomenutých slohů a

stylů (tzv. neo???)... Je toho hodně, co lidstvo dokázalo v posledních letech. Bylo to však všechno dobré? Určitě ne. Vyjádřili jsme se? Ano. Nějaký „vyšší pozorovatel“ si o nás určitě udělal svůj vlastní obrázek.

A co nás čeká v letech, začínajících číslem dvě? Dvojka je číslo lásky, porozumění a citu, je to číslo INTUICE. Mělo by to být číslo Vodnáře - a vy jste už určitě slyšeli o „příchodu nového věku“. Měli bychom ho opravdu očekávat? Asi ano. Ale ne v nejbližší budoucnosti. Podle mě bude trvat ještě hodně dlouho, než si lidé uvědomí, že válčit a zabíjet je na nic, že nenávisť se nic nezmůže. Možná za dvě stě let nás budou naši potomci zapírat: „Nebyl náhodou tvůj pradědeček ten, co bojoval tam a tam?“ „Ne, kdepak. To si s někým pleť. Můj a bojovat.“

Co dodat na závěr? Změny neprijdou se změnou první číslice. Svět se nezmění s příchodem nového tisíciletí. Svět se nezmění s odchodem století vynálezů. Všechno je to v nás a jen my můžeme dokázat ten svět změnit. Jen my můžeme dokázat to, co nedokázal zatím nikdo. Jen my se o to můžeme zasloužit. Tak co - zkusíme to?

Pepa Mauglí

Co bude v roce 2000?

Mnoho lidí se obává, že v roce 2000 bude konec světa. Někteří to věstili z hvězd, jiným to někdo předpověděl, atd.

Je to ale pravda? Co nás vlastně čeká v roce 2000?

Mám obavy (samozřejmě se mohu mýlit, ale doufám, že ne v následujících řádcích), že v příštím roce žádný konec světa nebude. Vzpomeňte si na nejrůznější řeči o konci světa, když mělo nastat letošní zatmění Slunce. Zatmění jsme ve zdraví přežili.

Rok 2000 nebude ničím výjimečný než roky předchozí. Jsem přesvědčena, že budeme pokračovat ve starých kolejích.

Včelka Mája

Internet

Jak se zdá, Internet je na škole nejoblíbenější zábavou po školním vyučování. Někteří vytrvalí surfují i několik hodin, dokud je uklízečka nevyhodí. Většinou surfují na Seznamce (něco podobného je také na pocek.altas.cz)

Webovou stránku má snad každá firma. Na světě není asi

nikdo (kromě našich prarodičů), kdo by Internet neznal. Určitě je snažší a rychlejší mailovat, než posílat dopis, je lepší hledat informace jak z ČR tak i ze zahraničí na Internetu. S Internetem je život lehčí.

Marie Kolářová

ANKETA

Vánoce, Silvestr, rok 2000

Celkem na otázky této ankety odpovídalo 108 studentů.

1. Kde budeš trávit Vánoce?
doma(97), u babičky(3), v Praze(2), v zahraničí, s kamarády, různé

2. Jak oslavíš Silvestra a rok 2000?
s rodinou(13), s kamarády(21), bouřlivě(3), divoce(3), na náměstí(6), nejspíš doma(8), u Přemka(1), slijeme se(1), na chatě(8), hodně(1), brutální pařba(1), se svojí holkou nebo klukem(7), normálně(5), nevím(9), nějak(9), u televize(5), venku(5), na plno(1), v zahraničí(1)

3. Myslíš si, že rok 2000 bude jiný než předchozí a v čem?
ano(40), ne(68)
každý rok je jiný, bude horší, bude přelidnění, nové století(tisíciletí)(9), bude změna, budou větší zmatky, dvojka na začátku čísla, maturita, více rachejtlí, konec světa, budu si více užívat života, více možností, budu mít 18 let, důležitější rok, nevím

4. Dáváš si na nový rok nějaké předsevzetí?
ano(53), ne(55)

5. Pokud ano, tak jaké si dáš na rok 2000?
podle situace(1); to je tajné(7); hrozně hezké(1); nebudu kouřit(2); budu méně jíst(1); zhubnu(1); nějaké 2000 (1); to se neříká(8); zbalit svého starého(4); více studovat(5); nebudu střídat sexuální partnery(2); dostat se na výšku(4); zhubnout(2); najdu si kluka(1); omezím kouření z 10 na 5 (1), budu se hezky chovat k ostatním(2); nejíst(1); vždy si dávám nějaké předsevzetí(1); nějaké, které bych mohl(a) splnit (2); nevím

6. Věříš na konec světa?
ano(29), ne(79)

7. Pokud ano, tak kdy si myslíš že nastane?
nezáleží kdy, to nikdo neurčí přesně(2); to se neví(1); až za dlouho(2); až si Pán Bůh usmyslí (1); do 100 let (2); někdy určitě(3); v daleké budoucnosti(1); za jeden milion let (9); 23. 12. 2014 (1); za 6 miliard let (2); rok 2012 (2); až se přestanou vyrábět cigarety (2); za dlouho (1)

Petra Drongová, Petra Lancová, Táňa Křenková

Anketa

Co byste rádi dostali na Vánoce?

Zeptala jsem se několika studentů, co by chtěli dostat pod stromeček a nejčastější odpovědi byly:

Studenti - snowboard, počítač
studentky - kluka, kolo, oblečení, počítač, mobil

Děkuji za všechny odpovědi

Eva Klusová

Cti lidi, které potkáváš směrem nahoru, aby tě ctily, když půjdeš dolů

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Je poslední měsíc roku 1999 a s ním přichází také poslední číslo časopisu Prostor tohoto roku. Je prosinec a jako každý rok i v tomto se opět blíží čas Vánoc, tudíž i prázdnin. Toto číslo jsme věnovali (nejen) vánočním prázdninám a Silvestru.

Za celou redakci vám přeji, ať toto číslo je pro vás přínosem. Přeji vám hodně zábavy, sněhu a relaxování. Na Silvestra ať to nepřeznete s tzv. „nealkoholickými“ nápoji. Ať se vám splní všechna předsevzetí, které si dáte do nového roku. A ať je vám rok 2000 lepší...

Kamil Mrázek(KM)

P. S.: Pokud v tomto Prostoru nenajdete své příspěvky vhozené do schránky, je to díky tomu, že na ně nezbylo místo. Budou otisknuty v dalším čísle.

Soutěže o 100,- Kč se zúčastnila pouze jedna studentka

Mínulý měsíc redakce časopisu Prostor vyhlásila soutěž o finanční částku 100,- Kč. Soutěže se mohli zúčastnit všichni, kdo měli časopis Prostor objednaný. I přesto se ve schránce objevil pouze jeden soutěžní text na téma Škola snů. Redaktoři tedy neměli z čeho vybírat a tato soutěžící vyhrála automaticky 100,- Kč.

Čím to je, že se zúčastnila pouze jedna studentka? Je to malá odměna? Nebo je pravda, že studenti jsou leniví?

Doufáme, že příště se zapojí více studentů...

Jinak blahopřejeme výherkyni a jsme rádi, že aspoň někdo ze studentů si rád zasoutěží.

Za celou redakci

Škola snů

KM

Právě jsem minula profesorku Hýblovou, která měla na sobě, jako obvykle, růžovou minisukni. Je to druhá nejmladší členka učitelské tlupy. Právě šla na oběd do školní restaurace "gympl". Zde si zase objedná španělského ptáčka s borůvkami. Tato restaurace je ve třetím poschodí. To má jisté výhody, protože jdete po dobrém obědě po schodech dolů. Tím pádem nemusíte supět do schodů. Tedy po obědě. Protože se končí o půl dvanácté, obědy jsou už o půl jedenácté. My se máme vůbec skvěle. Vyučování totiž začíná až v 9:00 a končí v 11:30. Proto vůbec nechápu, proč se musíme

na ty dvě hodiny táhnout do školy. Ve třídách máme TV a proto chodíme do školy pravidelně v 8:00 a čučíme na telku a taky pravidelně odcházíme až v pět. Máme prostě skvělý život. Akorát jednou měsíčně si napíšeme písemky do předmětů, které byly častěji než jednou do týdne. No už budu asi končit. Jdu totiž vyzkoušet nový bazén a přílehlý bar v přízemí. Držte mi palce, aby se při mém placáku vylilo co nejméně vody. Šplouch. Sákryš. Právě to zalilo naši třídní.

P.S: Doufám, že neumí plavat.

Soňa Trombiková, 2.A

Časopis ma tři podoby:

- papírový Prostor - vychází na třineckém gymnáziu a blízkém okolí
- digitální Prostor - je zasílán e-mailem všem zájemcům. Je to přesná kopie papírové podoby.
(Blíží informace na e-mailu redakce: prostor@gymtri.cz)
- internetový Prostor - publikován na Internetu na adrese www.gymtri.cz/prostor

Bezplatná inzerce

Rocková skupina TOMBOUCTOU hledá stylového zpěváka s hudebním sluchem, schopností improvizace a vlastní tvorby.

Kontakt: 0604 527268
glum@iol.cz

VZKAZY

Pomocí časopisu můžete poslat někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám...

Vzkazy a inzeráty vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pošlete e-mailem.

Příště v Prostoru:

Využívání Internetu a jiného na třineckém gymnáziu

Poznatky, názory

Nová soutěž o ceny

Jaký byl Silvestr a rok

Kdo není předplatitelem časopisu, může být. Blíží informace u redaktorů časopisu Prostor nebo na e-mailu redakce.

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktoři:

Kateřina Kajzarová
Petr Ščigel
Jana Štěpánková
Honza Nieboras
Lenka Brudná
Natálie Bialoňová
Martin Valkus
Eva Klusová
Tomáš Ježek
Táňa Křenková
Petra Drongová
Pavla Heczková
Petra Lancová
Marie Kolářová

Korektoři:

Kamila Římanová
Helena Uhlářová

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

vyšel: 30. 11. 1999
náklad: 218 výtisků
vychází každý měsíc

uzávěrka dalšího čísla:

27. prosince 1999

páté číslo vyjde:

4. ledna 2000

Internetová adresa:

www.gymtri.cz/prostor

e-mail:

prostor@gymtri.cz

Své názory, připomínky, myšlenky, články a jiné vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pište na náš e-mail.

Všechny otištěné články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Prostorové otázky a odpovědi profesorů

Mgr. Ivo Kaleta

V tomto měsíci pootevřeme okénko do soukromí pana profesora Mgr. Ivo Kalety.

Pane profesore, jakou situaci považujete za svůj největší trapas?

Neuvědomuji si, že bych v období posledních asi patnácti let zažil nějaký velký trapas, který by mi utkvěl v paměti.

Řekněte nám, která hospoda (noční klub) vás zaujala nejvíce z malé zdejší nabídky a kam se vrátíte nejraději?

Noční klub jsem v Třinci navštívil dvakrát v životě - jeden na Terasě - ten už je zrušený (a to je dobře). Druhým navštíveným podnikem byla Fontána a už bych tam nikdy nešel. Ale přece si ještě vzpomenu na navštívení Pračky. Ale to bylo před pár lety.

Mnohem vřelejší vztah mám k restauracím. V mládí jsem aktivně sportoval a mým přechodným bydlištěm (tříkrát týdně) byla Hokejka. Nyní v létě chodím do Ten baru na tenisových kurtech a každý pátek po fotbálku do jedné herny, kde máme k dispozici „extrovku“. A nemohu zapomenout na „Papuč“. Od něj bydlím asi 30 m. Přes týden ale na pivo nechodím nebo výjimečně.

Jak má vypadat podle vás žena snů se vším všudy?

Musí být sportovně založena a taky sportovně vypadat. Měla by mít mozek a dobře ho používat. Jinak to je jedno. Krása je relativní. Měla by být hodně tolerantní.

Našla by se nějaká studentka, jež konkuruje vašim představám? Jestliže ano, buďte vstřícný a popište ji.

Na ústavu je plno krásavic všech barev vlasů, očí, výšky atd. Ale už jsem ve věku, kdy by všechny mohly být mé dcery. Takže jestli někdy mé oko spočine na ladné křivce nějaké studentky, zařukám si na čelo.

Kdybyste měl zůstat sám na pustém ostrově, které tři věci by vám dělaly společnost?

Kolo, třinecká městská knihovna, televize s naladěným kanálem Max 1.

Jakých zlovyků se dopouštíte nejčastěji?

Na první místo bych dal nedůslednost (vždy se nechám ukecat). Na druhém místě - nechť se řídím heslem - co můžeš udělat dnes, můžeš stejně dobře odložit na zítra. To mi působí dost problémů v životě, ale už jiný nebudu.

Které místo na světě vás láká k navštívení a proč?

Těch míst není moc - Seychely, Vanuatu, Haiti, Nový Zéland, Mauritius, Borneo - prostě všechny tropické ostrovy. Mám rád moře a slunce. Pak taky Skalisté hory - resp. jejich sjezdovky - mám rád snít a zimu.

O které z hudebních skupin prohlašujete, že je vaší krevní skupinou?

Queen od studentských let. V poslední době mu konkurují Nirvana, Ozzy, ale také Olympic, Petr Novák, Enigma, Enya a Mozart s Bachem. Mám široký záběr. Nesnáším chlapecké kapely (a to se vyjadřuji mírně).

Jaký jste byl student na střední škole? (studijní výsledky, povaha, maturita...)

Vždy jsem prospěl velmi dobře (do 2,0). Občas se vyskytla trojka, nejčastěji z Fr, Rj, Ch, D, Z, Ov - ale ne pravidelně. Jednou za tři, jednou za jedna. Nechtělo se mi učit, ale když jsem musel...

Maturoval jsem za pět - jedinou dvojku jsem měl z matematiky. Moc jsem se veselého studentského života neúčastnil - sportoval jsem a manželku jsem si vyhlédl už v třetím ročníku. Nevím o nikom, kdo by mě ve škole coby studenta vysloveně nenáviděl.

Pochlubte se s nějakým hezkým (nebo otravným) zážitkem z vašich studentských let?

Nádherný byl náš stužkovací večírek na chatě v Těrlicku a výlet do jižních Čech. Ale ani jedno nebudu komentovat.

Jaký byl váš nejoblíbenější předmět a který jste naopak nesnášel?

Tělesná výchova a Biologie. Ze začátku matematika. Zajímavá byla i deskriptivní geometrie, i když jsem si s ní někdy vykal. Záleželo vždy na tom, kdo mě učil a o čem.

Jak byste popsal ideálního profesora?

Těžko popisovat. Ale měl by být schopen vzpomenout si na svá studentská léta a podle toho přistupovat k práci. Ovšem studentům by taky neuškodilo optat se rodičů, jak se studovalo dříve. Možná by někteří začali hledat chyby nejdříve na sobě a pak na druhých.

Na závěr, co byste si přál dostat pod stromeček?

Naděšení a radost mých dětí z dárků.

Děkuji za odpovědi

Láska přes peníze

Byl podzimní večer a venku hustě sněžilo. Mary Ann scházela dolů ze schodů. Byl to její premiérový večer. Alex už čekal dole, a když ji uviděl v krásných černých šatech s vlasy vyčesanými do uzlu na vrcholu hlavy, oněměl úžasem. Vypadala naprosto úchvatně.

Nabídl jí rámě a dovedl ji ke stolu.

„Přátelé, tohle je Mary Ann, moje snoubenka!“ Řekl to, jako by dodával: „A opovažte se něco namítat.“ Téměř všichni otevřeli ústa úžasem. Chvilku ticha se vlekla jako celé hodiny. Alexova matka se obrátila ke svému muži:

„Edwarde, to mu k tomu nic neřekneš?“ Řekla to výhružně, ale pana Santiaga to nevyvedlo z míry.

„Gratuluji synu, ale měl jsi nám to říct dřív. Mě i tvou matku to velice překvapilo.“

Posunkem naznačil své ženě, aby nic nenamítala.

Později, když už všichni přátelé odešli, Alex vzal Mary Ann za ruku a dovedl ji ke svým rodičům, aby se s nimi rozloučila.

„Nashledanou pane Santiagu, paní Santiagová.“ Nervózně jim podala ruku.

„Dobrou noc dítě a pro příště bych byl rád, kdybys mi říkala Edwarde.“

„Děkuji mnohokrát pane San..., totiž Edwarde.“ Obrátila se k jeho ženě. Ta se kysele usmála, nedovedla, ať se snažila jakkoli, být milá k lidem, které nenáviděla od první chvíle, kdy je uviděla. „Uvidíme se brzy, budu se těšit.“ Přemohla se jen proto, že se bála výhružného pohledu svého manžela.

Později v pracovně známý mafián Edward Santiago vysvětlil své ženě svůj plán.

„Podívej, Margaret, když mu řekneš, aby si ji nebral, tak si ji vezme a ty ho už k vůli té děvce neuvidíš. To chceš?“

„Dobře víš, že ne. Ale ty si snad myslíš, že je mi úplně jedno, že si můj syn chce vzít takovou obyčejnou, předměstskou šlapku.“

(pokračování příště)

Jaký je Petr Šabach, autor literární předlohy k filmu Šakalí léta a knížky Hovno hoří, podle které byly natočeny Pelíšky?

Uvítací výbor knihovny městečka Nymburk postává u schodiště a nedává na sobě znát nervozitu. Měl by tu už být. Jistě, umělci přeci chodí pozdě. A zvlášť ti slavní, na ty se přeci musí čekat. Přijede Mistr Petr Šabach, autor literární předlohy filmu Šakalí léta a knížky Hovno hoří, podle které Jan Hřebejk natočil Pelíšky. Na Pelíšky v Nymburce sly, no, davy lidí. Teď jich v dětském oddělení knihovny nesedí ani dvacet. Převážně mladí.

Pak Mistr opravdu konečně přijde. „Jé, takovýhle křeslo a tak daleko od nich. Můžu si to dát blíž? Jo? A trochu níž?“ Vyšňořená knihovnice se snaží trošku snížit polstrovanou kolečkovou židli. Tam je takovej ten šroub, to se musí zmáčkout. Nic? „A nemáte tady takovou vobyčejnou židli?“ Odkudsi zpodstolu se objevuje štokrdle. „Jó, to je výborný! Můžu si k vám sednout?“ „Jó, jasně!“

Delší drátový vlasy rozčuchaný spíš z nepořádnosti než z předstírané ledabylosti, mohutný plnovous, oči mírně podlitý krví. Triko, trochu špinavou džínovou košili, čepici bejzboлку položí mezi knížky. „Tak já jsem tady,“ spustí zvučným lehce chraplavým hlasem. Vyšňořená knihovnice ho přeruší a pronáší slavnostní proslov. „On se vám vlastně už asi představí sám,“ končí trochu nesvá. Pak už jenom myšlenky...

Tak já se teda představím. Narodil jsem se v roce 1951... (smích - tady a ještě mockrát potom) a žil jsem tam, jak je - jestli víte kde je - hotel Intercontinental, jo ten, v Dejvicích. A žiju pořád na Kulaťáku - jestli víte kde to je - v Dejvicích. A teď vy. Třeba vy. // Já jsem se narodila. Taky. V Českým Brodě, co je tam teď chirurgická ambulance. // Tady u nás bývá zvykem, že ten autor nejdříve něco povídá, aby potom naši čtenáři mohli na něco navázat a ptát se. // Narodil jsem se šest let po válce. Válka byla před šesti lety, ale pro nás to bylo strašně dávno, minulý století. Bylo nás strašně hodně, silný ročníky, po válce v takový tý euforii od toho každé bušil, všichni si asi mysleli, že je soudruh Stalin uživi. Bylo nás strašně moc, na všech dvorech, každé vypadal úplně stejně, tepláky a rádiovku. Řezali jsme se o prostor, ulice bojovaly proti sobě. Teď je to pro vás asi nepředstavitelný. Dejvice byly periferie. Nějaké Nymburk je proti tomu New York. // Žiju ještě stále v šedesátých letech, zůstaly nějak zakonzervovaný ve mě, zvlášť ta hudba. V dnešní době se moc

necejtim. // Můj táta byl lampasák, voják, šel někam na brainwashing, a pak ho poslali do Jižní Korey, vrátil se úplně jinej. Poprvý jsem ho viděl, když mi bylo pět. Fakt byl z toho všeho úplně zblblý. Když jsem mu to řekl, obvykle na mě začal křičet, co jsem dokázal. Jemu bylo čtyřicet a mně jedenáct, jistě že jsem v jedenácti dokázal hovno. Všemmu tomu děsně věřil a žil tím - ty jídelníčky v Pelíškách jsem si nevymyslel. // S dětma prostě nemůžete bejt kamarád. To je základ generačního problému. Děti se prostě musej nasrat na svý rodiče, aby mohly utéct. Ve třinácti se naserete a potom od nich odejdete, takhle je to zařízený. Kdyby to tak nebylo, říkal by Pepíček mamince, jak jí má rád, a maminka na to, že to je sice hezký, ale už je ti, Pepičku, čtyřicet pět, tak už sakra doprdele vypadni! Ale ty vaříš ty nejlepší řízky, maminko! Najdi si nějakou, která je bude pít ještě líp. Kdepak, ty pečeš nejlepší! // Táta odebíral časopis, jmenoval se Vojenská hlídka, nebo tak nějak, byla tam stránka Tržiště zajímavostí a tam zprávy ze zahraničí. Třeba fotka nějaký tlustý ženský s obručí kolem pasu a u toho napsáno, že to je Elvise Presleyová, královna hulahopu. Nebo tam byla fotka dvou americkéjch vojáků, jak se drzej kolem ramen a u toho napsáno, že to jsou američtí vojáci, zpítí Coca Colou. Nikdo jsme ji do té doby nepil, nevěděli jsme, co to je. // Vojně jsem se vyhnul, dostal jsem modrou. Táta mi slíbil, že půjdu do Humenného, kde je to nejdrsnější. Nechali jsme se s kamarády na tři měsíce zavřít do blázince, abychom měli papír na hlavu. Dostat se tam takovej problém nebyl, ale dostat se ven... // Když jsem byl v sedmnácti v Anglii, psal jsem domů, že se už asi nevrátím. Ten barák, kde jsem bydlel, neměl ani adresu a taky jsem žádnou na dopise neuváděl. Během čtrnácti dnů jsem měl pod dveřma odpověď od táty. Docela mě zamrazilo, protože celou tu dobu jsem měl pocit naprostý volnosti, ale česká rozvědka pracovala dokonale. // Já na to psaní nějak nemám vůbec čas. A není to rozhodně hlavní smysl mého života. Spousta lidí, který byli dlouho mejma kamarádama, se mě ptá, co píšou, co chystám a tak... Já nejsem žádný spisovatel. Normálně chodím do práce, mám rodinu, rád se vidím s kamarádama, kamarádi seděj kde? - v hospodě... Navíc mám ještě malej pozemek, kde musím pořád něco přerévat a tak... Na psaní moc času není. Třeba Hovno hoří jsem napsal za šedesát hodin

čistýho času, zavřel jsem se do garáže, přitáhl jsem si tam dvě basy piv, žárovku a psací stroj a psal jsem. // Knižky po sobě vůbec nečtu, přísahám, věříte mi to? Nemám se jako autor vůbec rád. Přesto mám nejradši Putování mořského koně. // Nezdá se to, ale pravidelný sloupky v novinách mě strašně rozměňují. // Nápadů na psaní beru z úplně obyčejných věcí. Největší perly nám leží u nohou. Je absurdní listovat téma časopisama s neexistujícíma kráskama a když vám Mařenka šeptá do ucha: „Šíleně tě miluju,“ odstrčit ji: „Počkej ještě.“ Mařenka je ten poklad, ty modelky z časopisů neexistují! // Ještě nějaké otázky? Třeba: Pane Šabach, věříte v Boha? Věřím, já jsem Bůh. Nějaké další otázky? // No, když se řekne Šakalí Léta, vybaví se mi písničky Ivana Hlase, je to o jeho písničkách. Zpívá se to mezi lidma, takový to Táhněte do háje... Dělalí to všechno kamarádi. Ale ten film se mi nelíbí. Přišel za mnou do hospody Nějakéj režisér a říkal, že by chtěl zfilmovat Jak potopit Austrálii. Řekl jsem mu, ať si to teda vezme. To ne, vyřešili s producentem oči, to od vás musíme koupit a napsat smlouvu. Opěň právo se tomu říká, to jsem se dozvěděl až tehdy. Nechtěl jsem, aby tam hráli takový ty herci jako... jako první mě napadnul Martin Dejdar. Jenže to už s ním měli podepsanou smlouvu. Když jsem ho ale tři tejdny znal, zjistil jsem, že je fajn. Ale ve skutečnosti to mělo být úplně jinak. Bejby měl bejt normální patnáctiletý kluk. // Pelíšky byly něco podobného. Takhle se točej filmy, řeknou si - kdo je dneska populární? Polívka? Daj tam Polívku. Ale neříkám, že to nějak snižuje tu úroveň, ta je dost vysoká, je to prostě něco jinýho. Překvapila mě návštěvnost. // Já, Georgetown, máte napsáno na triku. Já to mám zrovna tady na čepici! Je to náhoda? Není to náhoda? // Co mi na světě vadí? Nejvíc mi vadí rasismus. Českéj rasismus je tak trochu zvláštní. Docela výstižně to vyjádřila moje babička, jinak vzdělaná žena, která řekla, že proti černochům nic nemá, ale k jednomu stolu by si s ním neseda. Rasismus je zvláštní taky tím, že funguje z obou stran. // Vnímám knížky srdcem. IQ není důležitý. Poslanec Langer má IQ 170, přeložil Havrana a není mu to k ničemu. Václav Klaus má turbo IQ 2900 a není nám to k ničemu. Já klidně budu hloupej, ale s velkým srdcem. // Tak jdeme na to pivo?

Kangaroo

Most je droga

Svět mladých, komunikace, veškeré spoje se točí kolem drog. Uvolněnost, smích, pláč, pocity přicházejí a odcházejí. Kluk potká holku a následuje „Co bereš“. Nezná jméno, nezná nic, ale ví co bere. Můžou brát spolu. Znamé skupiny proslavil zpěvák, který bere. Patří to k jeho životnímu stylu a všichni ho obdivují ba i napodobují. Vem si taky, první je zadarmo, uvidíš bude ti fajn. Mladší a mladší propadají a je jim fajn, nebo ne? A co, na tom už nezáleží, dají prachy dealerům ti koupí další dávky, dají jednu, dvě zadarmo a kolotoč je na světě.

Já

Marihuana slovy nezkušeného

Trendem dnešní mládeže se stalo kouření marihuany. Lékaři tvrdí, že THC (tetrahydrokanabinol) je droga vyvolávající závislost a je zdraví nebezpečná. Avšak názory na kouření této drogy se rozcházejí. Ten, který nemá přímé zkušenosti s kouřením marihuany tvrdí, že se jedná o drogu, která degraduje toho kdo ji požívá. Tito lidé prožívají pokušení. Rádi by ochutnali marihuanové opojení. Rádi by získali zkušenosti, ale bojí se závislosti a dalších potenciálních nebezpečí, především ztráty sociálního zázemí atd. Ti, kteří marihuanu kouří, tvrdí, že žádná závislost neexistuje, žádné nežádoucí účinky této lehké drogy nejsou ani žádná společenská degradace. Na které straně je pravda?

Zamysleme se nad těmi, kteří nás varují před kouřením marihuany a nad těmi, kteří nás podněcují ke kouření marihuany. Na jedné straně jsou to intelektuálové, lidé studující řadu let. A za těch pár let získají tolik znalostí, že mají právo tvrdit, že marihuana je droga. Na straně druhé je to dospívající mládež, která kouří „usmívající se“ marihuanu. Takové setkání v partě, stahování a pěstování marihuany mezi kukuřičí jsou vše zkušenosti, které snad opravňují mladé tvrdit opak.

Na které straně názoru stojíte VY STUDENTI (nejenom třineckého gymnázia)? Dáváte ve svém osobním životě přednost vlastním zkušenostem, před znalostí, zkušeností z pokusů a omylů druhých?

Rád vám poradím, jak se vypořádat s tímto problémem, bohužel až v lednovém čísle tohoto časopisu.

Tomáš Ježek

Školní sbor

Určitě víte, že náš školní sbor vede pan Václav Štývar a že jím byl zaveden v roce 1977. Ale jistě by vás zajímalo víc, a proto jsem se pana Štývara, mimo jiné také dirigenta a skladatele, zeptala na pár otázek:

✍ Byl zde před tímto sborem ještě jiný?

Před 25 lety zpívalo pod vedením dr. Báce pár dívek v rámci třídy.

✍ Co vás vedlo k založení sboru?

Pro tento účel jsem byl především přijat, ale jinak to byla snaha shromáždit co nejvíc zpívající mládež v Třinci.

✍ Kolik má sbor členů a kolik z nich hraje na nějaký hudební nástroj?

36 členů sboru, asi šest z nich hraje na hudební nástroj: flétna, klavír, kytara a akordeon.

✍ V jakých zemích nebo městech jste se sborem vystupovali?

Země: Polsko, Rakousko

ČR: Příbram, Praha, Otrokovice, Ostrava, Český Těšín, Frýdek Místek, Havířov, Třebíč

✍ Jste se svým sborem spokojeni?

Sbor je každým rokem jiný. Jeho kvalitu mohu posoudit až kolem Vánoc.

✍ Bude po vašem odchodu sbor dále existovat?

Já doufám, že ano. Měly by ho převzít profesorky Macošková a Demelová, které se mnou spolupracují.

Tímto článkem si tedy dovoluji jménem všech redaktorů Prostoru popřát sboru, ať mají stále dobrý kolektiv a hlavně hodně štěstí do dalších let.

Petra Lancová

Jaká je Paříž?

Paříž je bezpochyby jedno z nekrásnějších měst v Evropě a možná i na celém světě. Jsou zde historické památky, zámky, sochy, ale na druhé straně i šantány a malé hospůdky. V Paříži máte dojem, že je to město, které nespí. Ať jdete po bulvárech ve dne nebo v noci pořád jezdí auta a po ulicích se procházejí Pařížané a cizinci.

Nebudu psát o památkách v Paříži jako Eiffelovka, katedrála Notre Dame, Vítězném oblouku a mnoha dalších. Ale přece jen bych se zmínila o náměstí malířů Place du Tertre.

Toto náměstíčko je velmi malé, ale atmosféra je zde úžasná. Na každém kroku vás zastaví člověk s baretem na hlavě a nabízí vám své kresbičky. Z okolních kavárniček jdou slyšet melodie klavírů, saxofonů, blues, dokonce i jazz. V malých hospůdkách hrají staré gramofonové desky. Lidé tady nemyslí co bude zítra, pijí víno dokud jim franky stačí.

Zkrátka, Paříž je báječné město pro všechny lidi.

Helena Uhlářová

Český mobil vytváří nová signální centra

Kromě dvou již známých společností mobilních telefonů Eurotel a Paegas rozšiřuje svou síť i nová síť Český mobil.

Na severní Moravě budou zavedena další tři centra a to v Opavě, kde jsou dle projektu čtyři místa pro příjem a vysílání signálů. V sousedním Českém Těšíně pak tři. Také město Třinec se tohoto projektu zúčastní, když na třech panelových domech se zřizují antény pro tuto síť. Za pronájem míst na

střechách panelových domů Český mobil ročně zaplatí 30 000 Kč jednotlivě pro každý dům.

Projekt bude dokončen a síť zprovozněna počátkem roku 2000. Jak tato nová společnost obstojí vedle Eurotelu a Paegasu se dnes ještě neví, přesto se dá čekat, že Český mobil bude konkurence schopný. Vyplývá to i z projektu, který je finančně náročný.

Kateřina Kajzarová

Vědomosti profesorů a studentů

Tento měsíc se vědomostním otázkám vyhýbali: Mgr. Kety Ciompová, Mgr. Libuše Rašková, Mgr. Pavel Sikora, Mgr. Alena Macošková. Odpovědi typu „nemám čas“ a to dvakrát. Nebo dokonce po třech položených otázkách: „S takovými otázkami běžte do háje.“ Jsou to nebo to nejsou výmluvy, posuďte sami.

Naopak profesori Mgr. Marcel Gibiec, PhDr. Šárka Pilchová, Ing. Ivo Kantor se nebáli a odpověděli. Děkujeme za odpovědi a věříme, že budou přibývat lidé, kteří se nebojí ukázat své vědomosti.

Kamil Mrázek

Otázky (správné odpovědi):

1. Jak se jmenuje starořímská bohyně lásky?(Afrodita, Venuše)
2. Co nebo kdo je Lunatik? (náměsíčník)
3. Víte kolik rohů má tuponosý nosorožec? (dva)
4. Co jsou chameleoni? (ještěři)
5. Sfinga byla mýtická nestvůra, napůl člověk a napůl kterého savce? (lva)
6. Co je slogan? (reklamní heslo)
7. Když se o někom řekne „snob“. Co to znamená? (povrchní obdivovatel všeho módního)

Odpovědi profesorů:

Mgr. Marcel Gibiec

1. Afrodita
2. nevím
3. žádný, jestli existuje
4. druh ještěra, plaz
5. lev
6. rčení
7. je něco víc než ostatní

PhDr. Šárka Pilchová

1. Venuše
2. nevím, Luna
3. nemá, asi jeden
4. ještěři
5. lev
6. pronášené heslo
7. chová se tak, aby to vypadalo, že patří do lepší společnosti

Ing. Ivo Kantor

1. Afrodita
2. náměsíčník
3. dva
4. plaz
5. lev
6. krátký citát
7. namyšlený, zazobaný člověk

Odpovědi studentů:

Student 1.B

1. Venuše
2. parfém, něco s Měsícem
3. dva
4. živočiši, kteří mění svou barvu -mimikry
5. lev
6. heslo
7. nerad dává peníze

Student 2.C

1. Afrodita
2. někdo, kdo se zabývá Měsícem
3. dva
4. ještěrky, plazi
5. lva
6. nějaké motto
7. člověk, který je snobský

Student 3.C

1. Afrodita
2. nevím
3. dva
4. ještěr
5. sviňa
6. heslo
7. nevím

Petra Drongová, Petra Lancová

Muž s velkým M

Vždy, když ho vidím, cítím to podivné mrazení v zádech. Myšlenky mi utíkají jiným směrem, nikoho nevnímám, čumím do blba, o nějakém učení ani nemluvě.

Je vysoký tak akorát, postavu má taky akorát (ani svalovec, ani žádná sušinka). Obléká se tak skvěle. Fascinuje mě ta doladěnost barev veškerého jeho oblečení. Spodní prádlo (to jsem bohužel ještě neviděla) mu určitě taky ladí. (Jestlipak nosí takové ty univerzální kraťásky?)

Ten nádherný, nikdy nemizející úsměv na jeho mužné tváři, ty bílé zuby. Asi tak třídní strniště. Má snad nejhezčí oči na celém světě. Hluboké, tmavé hnědé oči působí tak upřímně a odevzdaně. Jeho ruce, vlasy... To vše mě vyvádí z míry.

Na ten den, kdy jsem ho

poprvé spatřila, nikdy nezapomenu. Šel, ó jak ladně šel, se svojí úřednickou aktovkou pod paží. Ten nádherný pohyb boků. Pozdravila jsem ho. Odpověděl: "Dobrý den." Ale jak? Jeho hlas, žádný ptáček zpěváček, ale opravdový bas (nevím jestli to byl opravdový bas, nemám hudební školu, ale zněl hluboce).

Podruhé jsem se s ním setkala v jídelně, sice jsem nesešla u jeho stolu, ale svůj karbanátek jedl tak jemně a s citem. Vidličkou ani jednou necinknul o nůž, nožem ani jedinkrát nepoškrábal talíř (takový ten nechutný zvuk), prostě úplná pohádka. Potom odevzdaně odnesl talíř k okénku. Naschvál jsem šla odevzdat svůj nedkнутý oběd, abych se s ním setkala. Tak krásně se na mě usmál.

Tak to je on. Snad se ještě uvidíme

Pocahontas

DEFINICE PESIMISTY

Pesimista je dobře informovaný optimista.

DEFINICE OPTIMISTY

Opti-mista.....člověk vidící jen místy.

MAIERŮV ZÁKON

Jestliže fakta neodpovídají skutečnosti, je nutno je zavrhnout.

BORENŮV PRVNÍ ZÁKON

Jsi-li na pochybách, mumlej.

HOARŮV ZÁKON VELKÝCH PROBLÉMŮ

Uvnitř každého velkého problému je malý problém, který usiluje aby se dostal ven.

(Murphy)

Osmisměrka pro volný čas

Pro vaše volné chvíle jsem připravila osmisměrku, ve které najdete jména některých profesorů naší školy. Předem se omlouvám všem profesorům za případné chyby v jejich jménech.

B	R	A	K	Ř	E	N	K	O	V	Á	G	I	B	I	W	C	I	C	
U	J	O	K	B	O	R	O	Č	K	A	L	E	T	A	K	L	A	I	
C	E	M	E	N	T	K	Ř	S	R	A	Z	H	O	N	K	L	A	E	
B	U	R	A	J	K	A	R	R	S	Z	E	O	N	T	O	L	A	N	
U	S	S	C	V	A	O	A	P	R	M	J	B	G	I	B	I	E	C	
C	U	N	S	I	W	Á	D	D	M	T	L	A	K	A	P	R	A	A	
B	I	A	K	A	L	A	Ž	E	G	L	O	A	R	P	T	U	Č	L	
U	B	U	J	O	K	J	J	K	M	A	V	K	A	I	M	O	N	O	
B	U	V	V	E	S	O	D	K	A	E	K	L	Ž	L	A	L	V	V	
U	A	R	V	I	V	A	T	B	C	M	L	Č	O	C	H	A	Š	K	Á
R	N	B	A	Á	B	S	A	A	O	P	A	O	O	O	L	O	R	V	O
Y	T	S	I	K	O	R	A	B	Š	R	N	E	V	V	A	V	Y	O	
K	M	M	D	L	P	A	T	R	K	P	E	N	K	Á	P	S	R	L	
Ř	E	G	A	U	O	V	R	E	O	A	R	Č	A	Z	I	K	U	A	
B	J	Z	K	I	N	N	A	C	H	V	N	J	O	E	G	J	Á	Z	N
O	A	Š	L	A	C	H	T	O	V	Á	K	P	E	F	K	S	L	A	H
K	T	B	E	L	Í	K	E	V	Ž	U	A	Ě	Á	E	O	R	O	O	
L	E	A	B	E	N	D	O	V	Á	V	K	N	A	P	U	T	O	D	

Eva Klusová

POEZIE

Láska jednoho

Jsi jako vločka sněhu v letním žáru

Jsi jako teplý vánek v zimním mrazu

Jsi jako mezek, který neposlouchá hlas mého srdce

Jsi jako lék v mých dnech plných neporozumění

Jsi prostě miláček a bez tebe bych si život nedovedla představit

Jsi pro mě vším

vzduchem, vodou, Sluncem, oporou i potravou, které máme dostatek

nazýváš se totiž láska

Sisi

Snad brzy

Sedím tu sama,

bez slůvka, bez úsměvu.

Není tu nikdo, kdo řek' by: „Pojď s náma.“,

kdo přiměl by mě ke zpěvu.

Venku je tma a chlad,

však dnes mi nikdo do duše nerozsvítí.

Ptáky u okna trápí hlad,

mě pro změnu smutek z bytí.

Žít mě bolí,

tak proč jsem se jen narodila?

Nade mnou jen smůla stojí,

marně jsem se k Bohu modlila.

Když smutné písně slyším, slzy po tvářích mi tečou.

Radost z ničeho už nemívám,

snad nebesa mi brzy spásu sešlou.

Nikita

Podzimní láska

Podzim se mi líbí
po ránu vůně hlíny
a listů spadeneho
smysly probouzí.

A procházet se s tebou
a polibek mít jak vzdech
aby sladká byla láska
i v hořkých podzimech.

K polednímu
jakoby se léto vracelo,
ale patinu má vlhrou
léta babího.

A čekat první vločky,
co snášíš se jak sen,
a teplo tvoje dlaně,
mi zkrášlí chladný den.

A večery se dlouží
a já, lásko, přemýšlím,
jak lístek se vzkazem
poslat, ať tvou přízeň
neztratím.

T.K.

PRAVIDLO NEZAUJATOSTI:

Lidé, kteří zatvrzele odolávají nabízejícím se změnám, nejsou odolní vůči změně k horšímu.

SANDILLŮV ZÁKON:

Volný čas, který nám nečekaně vznikne, obvykle beze zbytku promarníme.

CABIROLŮV POZNATEK:

Moudrého člověka potěší, když odhalí pravdu; hloupého potěší, když odhalí podlost.

(Murphy)

Hokejbalisté zahráli svůj standard

V úterý 9. 11. se uskutečnilo okresní kolo v hokejbalu, kterého se pochopitelně zúčastnila i naše škola. Ve velmi špatném počasí, kdy celý den poprchávalo, jsme zahráli asi tak, jak se od nás očekávalo. Znamenalo to sice až třetí místo, ale jen proto, že jsme doplatili na herní systém, kdy vítězové skupin hráli finále a druzí o třetí příčku. Hrál se tedy bez semifinálových utkání.

Byli jsme přilosováni do skupiny k loňskému celostátnímu vítězi, jimž byla ISŠ Kanada. Další dvojici soupeřů tvořily frýdecké školy gymnázium a SOU. V prvním utkání turnaje na nás čekal celek frýdeckého "gymplu", který jsme lehce přehráli 5:0. Mnohem horší to bylo ve druhém zápase, ve kterém jsme se střetli s největším favoritem z Kanady. Od začátku utkání jsme byli pod velkým tlakem, které mu jsme dlouho odolávali, ale nakonec jsme utrpěli debakl 0:5. V posledním zápase skupiny jsme tak hráli už jen o druhou příčku, vítězství nám tedy zaručovalo jen boj o

konečné třetí místo. Na našem výkonu to ale znát nebylo (což slouží ke cti mých spoluhráčů) a přehráli jsme SOU Frýdek-Místek 4:1. V zápase o třetí příčku jsme se tedy utkali s frýdeckým týmem, hájícím barvy SPŠ Frýdek-Místek. Skvěle nám vyšel vstup do utkání a brzy jsme vedli 2:0. V první polovině jsme si vytvořili dostatečný náskok, to nás uklidnilo a zbytek utkání jsme už jen dohrávali. Nakonec jsme zvítězili 7:2, když jsme si dovolili i několik chyb v obraně. Podařilo se nám tak alespoň obhájit 3. místo z loňského roku.

Celkovým vítězem (a postupujícím do regionálního kola) se podle očekávání stala ISŠ Kanada, která ve finále bez větší námahy přehrála ISŠ Lískoveckou 4:1. Branka v samotném závěru znamenala pro ISŠ Kanada jediný inkasovaný gól v celém turnaji.

Sestava: Ščigel - Raszka, Třeslín, Čavoj, Šiška - Němčík, Maliga, Kadlubiec, Vitásek, Malík, Marek

PŠ

Jako střídavý proud

V době, kdy je Český Telecom Extraliga v období, kdy se rozdělují "úlohy" týmů v letošním ročníku, se třinečtí Oceláři pohybují okolo sedmé příčky, což podle mého názoru neodpovídá hráčskému kádru, který má trenér Hadamczik k dispozici. Je to způsobeno nevyrovnanými výkony v extraligových zápasech.

Nevyrovnanost třinečtých výkonů a hlavně výsledků narostla hned v prvních zápasech po virovém onemocnění našich hráčů. Hned v prvním zápase naši zazářili v domácím duelu s mistrovským Vsetínem, který deklasovali 8:3, ale už v dalším kole prohráli na ledě v té době předposledního Znojma 2:7. Po výhře 6:1 v Havířově a 3:1 nad Karlovými Vary se zdálo, že

výpadek ve Znojmě byl způsoben jen podceněním soupeře po výhře nad Vsetínem. Jenže to tak bohužel nebylo. V dalším utkání naši nedokázali udržet vedení 3:0, či 4:2 a prohráli na kladenském ledě 5:7. Pak přišla reprezentační přestávka a s ní možnost nabrat síly a připravit se na další utkání. Tu však třinečtí dvakrát nejlépe nevyužili a v předehrávce 24. kola prohráli v Plzni vysoko 2:6.

Pokud se herní projev třinečtých výrazně nezlepší, tak se na našem stadionu - po dvou letech strávených na špici - bude bojovat o umístění v první osmičce a postup do play-off. Doufám jen, že to nedojde až k problémům s udržetím soutěže.

PŠ

V prosinci se uskuteční turnaj ve stolním tenise

(Bližší informace budou vyvěšeny na sportovní nástěnce v přízemí)

Ze sportovních výsledků

Přespolní běh - regionální kolo:

Umístěním na 2. příčce starších žákyň i dorostenek je velmi pěkným úspěchem. Na náročné trati v Jeseníku si nejlépe vedly Kufová (1. místo st. ž.) a Kozielková J. (3. místo dorostenky). Statečně bojovala i všechna další děvčata: st. žákyně Kluzová (5.), Sklenářová (17.), Walachová (23.), Klusová (34.) a dorostenky Sikorová (5.), Cieslarová (9.), Bystianská (27.). Škoda neúčasti Przyczkové; s ní by nám vítězství u dorostenek asi neuniklo. Snad příště.

Středoškolský pohár - republikové finále:

Postup našeho družstva ze 3. místa v regionu bodovým ziskem nám byl oznámen až dodatečně. Naše dívky podaly na své možnosti maximální výkon. Dosáhly letos nejlepšího bodového zisku 8017 b. 9. místo z 10 družstev bereme za důstojnou reprezentaci naší školy. Dík patří všem startujícím Mrózkové (5. m. v dálce), Žákové (3. m. ve výšce), Stenclákové I. (4. m. v kouli), Stenclákové Z. (5. m. v kouli), Przyczkové (7. m. na 800m), Vrátné, Cieslarové, Kozielkové J. i E., Špokové, Ščerbové, ved. Družstva prof. I. Kuczyňské i trenérce E. Szmekové.

Odbíjená - okresní kolo dorostenek:

V nabitě a vyrovnané soutěži naše děvčata obsadila 9. místo z 11 družstev.

Halová kopaná - okresní kolo st. žáků:

Na 4. ZŠ se prosadilo domácí družstvo utvořené z fotbalových tříd. Porážka se 4. ZŠ až ve finále (0:2) je pěkným počinem našeho družstva.

Házená - okresní kolo st. žáků:

Po mnoha letech cenný úspěch v tomto druhu sportu. Za druhé místo ze 7 družstev zaslouží naši mladí hoši gratulaci.

Mgr. Pavel Sikora

Očekávané akce v prosinci

- 8. 12. regionální kolo v plavání
- 21. 12. košíková dorostenců

Mgr. Pavel Sikora

PODSTATA ORIENTAČNÍHO SMYSLU:

Pokud se nestaráte, kde jste, nejste ztraceni.

FOSTERŮV ZÁKON:

Jediní lidé, kteří nacházejí v životě to, co hledají, jsou notoričtí šťouralové.

HELRUNGŮV ZÁKON:

Vyčkáte-li, ono to samo přejde.

SHAVELSONOVO ROZVEDENÍ TÉTO PRAVDY:

... ale až to napáchá dost velkou pohromu.

GRELBLŮV DOPLŇK:

A když to bylo hodně zlé, zase se to vrátí.

(Murphy)